

Så er der det andet punkt, som regeringen eller rettere sagt ministeren heller ikke er så begejstret for. Ministeren brugte den formulering, at det ville tangere omvendt bevisbyrde.

Vi synes, at vi skal bruge udvalgsarbejdet til at få gjort alle bekendt med, hvordan de tyske regler er, for det er ikke vores opfattelse, at det skal være omvendt bevisbyrde. Det er heller ikke vores opfattelse, at de tyske regler giver anledning til nogen som helst problemer, tværtimod er det vores erfaring, at reglerne fra Tyskland faktisk er med til at skærpe bestyrelsesmedlemmernes aktive deltagelse i arbejdet.

De bestyrelsesmedlemmer, som Kristeligt Folkepartis ordfører så glimrende beskrev som dem, der har bestyrelsesposterne i stabler, dem, der ikke engang gider gøre sig den ulejlighed at åbne kuverten inden bestyrelsesmødet går i gang, men som bare sidder passivt og nikker og så tager honorarcheck, samtidig med at de drikker kaffe og cognac efter bestyrelsesmødet, er de bestyrelsesmedlemmer, som vi skal have aktiveret. Det er dem, vi skal have ændret fra at være passive til at blive aktive bestyrelsesmedlemmer, som hele tiden holder direktionen i en kort snor, som hele tiden sørger for at følge med i, hvad der foregår.

Her har erfaringen fra Tyskland været, at reglen om, at man hæfter for de beslutninger, der træffes, med mindre man aktivt har tilkendegivet i protokollen, at man ikke vil være med, har betydet en opstramning af bestyrelsesmedlemmernes personlige ansvar.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Frode Sørensen, har så det synspunkt, at det her er jo bare tredje gang, Fremskridtspartiet kommer med et beslutningsforslag, og det er sådan lidt for billigt, at vi bare kommer her og fremsætter beslutningsforslag. Sagen er jo den, at der har været masser af muligheder for, at Socialdemokratiet, at regeringen, har kunnet følge op, men det har man fravalgt at gøre. Derfor er det selvfølgelig Fremskridtspartiets pligt at fremsætte forslaget igen, når vi mener, at der er grund til det. Og det er en pligt, og det må være en pligt for Folketinget at følge op, når vi konstaterer, at den lovgivning, vi har, åbner op for, at der kan være skandalesager.

Det er Folketingets pligt at få ændret lovgivningen, så vi ikke oplever de skandalesager flere gange, og vi kan derfor fuldstændig afvise hr. Frode Sørensens lidt mærkelig syrlige bemærkning om, at det var spild, at vi overhove-

det skal behandle den her sag. Nej, snarere tværtimod.

Så er der fru Pia Larsen fra Venstre, som er lidt i tvivl om, hvad vi mener med formuleringen om at styrke anklagemyndighedens mulighed for at løfte bevisbyrden. Den formulering er ikke en, som vi i Fremskridtspartiet har fundet på. Nej, det fremgik faktisk klart og tydeligt netop i Nordisk Fjer-sagen, at anklagemyndigheden måtte godtgøre, at hvad angik en række af de bestyrelsesmedlemmer, som var på anklagebænken, kunne man altså ikke føre dem for domstolene, fordi man ikke havde redskaber til at løfte bevisbyrden. Og når man siger det fra anklagemyndighedens side, så bør Folketinget reagere ved grundigt at overveje, hvilke redskaber anklagemyndigheden har brug for, så vi kan slippe for at få de sager igen.

Vi har da nogle bud på det i Fremskridtspartiet, men vi har været lidt kede af at gøre de bud til det konkrete i forslaget, fordi det så nemt bliver en diskussion om de bud, som måske kun er et eller to ud af mange bud på, hvordan man kan ændre reglerne. Men for at løfte sløret: Det er vores opfattelse, at ved at ændre strafferammerne sker der i forhold til vores retsplejelov det, at når disse bliver forøget, så får anklagemyndighederne nogle muligheder for i rent efterforskningsøjemed at gøre nogle ting, som de ikke har mulighed for i dag. Det er en af mulighederne. Vi håber på, at vi under udvalgsarbejdet kan se på, hvilke andre muligheder der er.

Den konservative fru Pernille Sams havde den opfattelse, at det her bare var et populistisk forslag. Ja, hvis det er tilfældet, er populisme jo efterhånden mange ting. Nej, sagen er den, at det her er et nødvendigt forslag, for hvem i Folketinget kan passivt se til, mens vi oplever den ene skandalesag efter den anden i dansk erhvervsliv? For hr. Frank Aaen har jo ret. Skal man lave en liste over de skandalesager, der har været, så bliver den liste jo meget lang, og det er ingenlunde udtryk for populisme fra Fremskridtspartiets side, når vi bringer det op i Folketinget. Vi synes faktisk, det er et problem, at der er flere partier herinde, som ikke synes, at Folketinget skal behandle de her sager. Det er faktisk efter vores mening vores pligt.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt man skal tage udgangspunkt i en konkret sag. Det skal man selvfølgelig passe på med, men hvis det i en konkret sag viser sig, at der er huller i vores lovgivning, ja, så giver en konkret sag jo ofte